

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/181/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010801
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2115010801.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci proti odsúdenému M. T. o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 2Nt/73/2015 zo dňa 01.06.2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.12.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného M. T., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e ť a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu v Trnave pod sp. zn. 2Nt/73/2015 zo dňa 01.06.2015 tento (okresný súd) podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona, § 446a ods. 1 Trestného poriadku rozhodol, že odsúdený M. T., nar. XX.XX.XXXX, bude pokračovať v ochrannom ambulantnom protitoxikomanickom liečení, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 09.04.2013 pod sp. zn. 2T/182/2011 aj po ukončení výkonu trestu.

Okresný súd dospel k predmetnému (výroku o pokračovaní v ambulantnom protitoxikomanickom liečení u odsúdeného R. T.) na základe dokazovania realizovaného na verejnom zasadnutí, kde sa oboznámil s lekárskou správou z úseku ochranných liečení zdravotníckeho zariadenia ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou. V súčasnosti má nariadené dve ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenia. K terapeutickým aktivitám patrilo sociálne-komunikačný výcvik, didaktoterapia, zúčastňoval sa skupinových psychoterapií, pričom opakovane počas dní, v ktorých sa liečba realizuje, navštívil všeobecného lekára. V liečbe bol pasívny, snažil sa javiť v lepšom svetle ako je realita, svoje zlyhania bagatelizoval.

K svojmu ochoreniu je stále nekritický. Ústavom poskytnutá liečba splnila svoj účel a doporučili menovaného z nariadeného ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia prepustiť a v nariadenom ochrannom ambulantnom protitoxikomanickom liečení uloženého vo veci sp. zn. 2T/182/2011 pokračovať aj po výkone trestu v civilnom prostredí, kde sa nachádzajú návykové látky. Na samotnom (verejnom zasadnutí) odsúdený uviedol, že s návrhom riaditeľa na pokračovanie v ochrannom liečení aj po ukončení výkonu trestu nesúhlasí, na čo tam bude chodiť. Zbytočne ho to bude zaťažovať, aj keď bude pracovať.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona, ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantnom zariadení.

Podľa § 446a ods. 1 Trestného poriadku o pokračovaní v ochrannom liečení po skončení výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje predseda senátu okresného súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie počas výkonu trestu vykonáva na verejnom zasadnutí; zároveň rozhodne o spôsobe ďalšieho výkonu ochranného liečenia. Pred rozhodnutím musí byť odsúdený vypočutý; to neplatí, ak to jeho zdravotný stav neumožňuje alebo ak požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, na tento účel oznámi súdu s dostatočným predstihom predpokladané skončenie výkonu trestu a zároveň zašle súdu lekársku správu o dosiahnutom výsledku ochranného liečenia tak, aby bolo možné rozhodnúť do skončenia výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe vyššie naznačenej skutočnosti okresný súd napokon dospel k záveru, že ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou počas výkonu trestu odňatia slobody nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, preto rozhodol výrokom napadnutým samotným odsúdeným M. T..

Tento bezprostredne po vyhlásení uznesenia okresného súdu podal proti nemu sťažnosť, pričom podanú sťažnosť do konania odvolacieho súdu o nej bližšie neodôvodnil.

Na podklade podanom a bližšie neodôvodnenom opravnom prostriedku (sťažnosti odsúdeného), odvolací súd postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného M. T. je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

V zmysle I. stupňovým súdom realizovaného (zákonného postupu) s ohľadom na ustanovenie § 74 ods. 1 Trestného zákona je potrebné uviesť, že ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantnom zariadení.

Pred samotným rozhodnutím musí byť odsúdený vypočutý; to neplatí, ak jeho zdravotný stav neumožňuje, alebo ak požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na oboznámenú (lekársku správu) úseku ochrany liečenia zdravotníckeho zariadenia ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou je potrebné konštatovať, že doposiaľ realizované ambulantné liečenie u tohto (odsúdeného M. T.) zrejme nesplnilo predpokladaný účel, a preto bolo potrebné rozhodnúť, že tento (R. T.) bude v ochrannom ambulantnom protitoxikomanickom liečení musieť pokračovať aj po ukončení výkonu trestu. Odvolací súd osvojujúci si uznesenie okresného súdu ako správne zistené, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.